

ТЕКСТ (для самостійного читання)

Не забудь!

Незабудьки голубенькі,
Дуже ніжні і малі,
На лужку при самій річці
Між травою розцвіли.
І такі вони несмілі,
Налякав їх хтось, мабуть,
Що усім шепочуть тихо:
«Любий друже! Не забудь!»

Не забудь мене

Михайло Комаров

Гарненька маленька квіточка небесної барви — її виспівали народи по всіх краях. Всі її люблять, навіть вечірній вітерець.

А хто пам'ятає, коли він уперше спізнався з сею квітчкою? Певно, се було весною, коли бузок чарував пахощами, а за річкою розлягався чудовий спів соловейків.

А як гарно зветься: «не забудь мене»! В усіх народів так. Відкіля взялася така назва? Про се чував я тай вам розкажу. Послухайте.

В однім великім — превеликім лісі жило две дітей: хлопчик і дівчинка. Вони росли вкупі, разом гралися й щиро любилися. Як уже повиростали, схотілося хлопцеві покинути рідний ліс — помандрувати у широкий світ. Подруга його дитячих літ провела хлопця через високий старий бір, що в ньому фіалка, вже відцвівши, журливо схилила свою поживклу голівку. Біля калинового куща, що білим цвітом цвів, кінчався їх рідний ліс.

Там, на край луку, росла гарненька небесно-блакитна квіточка, якої вони не бачили до цього часу. Розлучаючись з великим жалем у серці, вони зірвали сю блакитну квіточку і дали слово, що хоч де, хоч коли вони знайдуть таку квіточку, то завісїди повинні її зірвати і сховати коло серця на спомин молодих літ.

Щиро додержували вони свого заповіту.

Минуло багато-багато літ. Він не вертав. Вона старілась і вже посивіла.

Аж ось знову прийшла весна і настав чудовий місяць май. Вона пішла через високий старий бір у луг на узлісся. Там побачила чоловіка з сивою бородою, що йшов їй назустріч. Здавалось, що обоє зовсім не знали один одного.

На край луку росла люба блакитна квіточка, і обоє — він і вона — враз нахилилися до неї, щоб зірвати. Руки їх зустрілися — і з радісними сльозами на очах вони пізнали одне одного і зрозуміли, що ніколи не забували минулого.

З того часу ся гарна та люба блакитна квіточка і зветься «не забудь мене».

ТЕКСТ (для сприймання на слух)

ДОДАТКОВИЙ МАТЕРІЯЛ:

СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЗА ДІТЬМИ:

ОФОРМЛЕННЯ КЛЯСИ:

СПІВПРАЦЯ З БАТЬКАМИ:

ІНФОРМАЦІЯ ДЛЯ УЧИТЕЛІВ/БАТЬКІВ:

День пам'яті жертв Голодомору 1932–1933 та політичних репресій 20-го століття призначений на четверту суботу місяця листопада.

Це день коли світ повторно усвідомлює,

*що події минулого треба не забувати,

*що неупереджена влада в руках меншості призводить до страшних зловживань,

*що пам'ятаючи минуле ми зобов'язані захищати майбутнє.

У цей день пам'яті, просімо Всевишнього, щоб правда освободила нас а пам'ять про жертв голоду, насильства і репресій була вічною.

В найгірші дні голоду, в зимі 1932–33рр., вмирало 17 людей на хвилину, 1000 людей що години, 25 000 жертв на добу. Щоб це передати дітям пропонується це зробити предметно.

ВИКОРИСТАНА ЛІТЕРАТУРА:

Оксана Верес, «Ластівка: Читанка для другого класу». Київ: «Освіта», 1992 р.

Не забудь!

Незабудьки голубенькі,
Дуже ніжні і малі,
На лужку при самій річці
Між травою розцвіли.

І такі вони несмілі,
Налякав їх хтось, мабуть,
Що усім шепочуть тихо:
«Любий друже! Не забудь!»

Меленіда про КОЛОСКИ

Після жнив ми, діти, ходили в поле збирати колоски.
Дорослим за це давали п'ять років тюрми.

Прошуніна Параска

«33-ій: голод: Народна Книга-Меморіал»

Всі ждали на хліб. Мати лежала горілиць на постелі, а менші верещали. Ніна мусила знайти раду. Може, трактори не зібрали всіх колосків, може, вдасться їй назбирати жменьку-дві. Пішла перед сходом сонця. Земля була холодна, тверда. Коли піднявся туман, Ніна була сама, як лушпинка лісового горіха, серед океанів піль. Стерня колола, хоч вона звикла ходити боса. Зоріла, як чайка, і ховала забуті колоски в рукави і пазуху сірої сукенки. Згодом зійшло сонце: велике, як млинове колесо, і пекло в очі. Ніна не знала, що їй робити. Хотіла вертатися додому, але пригадала собі мамині напухлі ноги і кощаві руки. І братчиків, що верещали... стала, заслонивши очі рукою, і приглядалася до одноманітної стерні.

Здала йшла жінка з перекинутим через руку мальованим рядном. Була смуглява, повновида, чиста, в лляній одежі. Наблизилася, і Ніна раптом так захотіла притулитися до неї, як ласкаве звірятко. Жінка по-материнськи погладдила коротко стрижену голівку:

— Яка ти марненька, яка тісна і куца твоя сукенка! Я поможу тобі збирати колоски, — сказала вона і похилилася над стернею.

Ніна, що не зводила з неї очей, побачила через виріз її сорочки серце, пробите сімома мечами.

«Бідна, як її катували», — думала дитина. Жінка, мабуть, відгадала думки, і в її очах зблисли сльози.

— Ой, не плачте, не плачте! Я повиймаю мечі з Вашого серця! — і Ніна міцно обняла її своїми рученятами. Вона знала, що хтось заподіяв тій жінці велике горе, але не знала яке.

— Знаєте, мого батька розстріляли, — звірилася дитина.

— А мого Сина розіп'яли, — відповіла жінка.

Ніна не розуміла. Жінка розстелила на межі своє рядно:

— Бачиш, в це рядно загорнули Його тіло і поклали в кам'яний гріб.

На рядні було намальоване Боже тіло.

— Мого батька загребли без домовини, — сказала сумно дівчинка.

Мати Божа заплакала кривавими сльозами, але потім усміхнулася, поцілувала Ніну і почала силити для неї зі своїх сліз намисто на стебло пшениці.

— Прийди завтра, Ніночко, сюди, на поле. Ми підємо по веселці в мою хату. Я дам тобі хліба, золотого меду, а в моїй хаті ти зустрінеш когось дуже любого.

— Я прийду, дайте мені тільки занести колоски для мами! — відізвалася дівчинка і побігла додому полями і порожніми городами. Зачинила за собою двері на засув, висипала колоски на постелю недужої і почала розказувати: про жінку на стернищі, про її серце з мечами, про мальоване рядно. Мати кидалася на постелі, пробувала руками й устами Нінчиного чола, хрестилася. Діти стояли з роззявленими ротами довкола і прикишкли. Як і вони, Ніна не знала нічого про Бога.

Досвіта, коли всіх ще огортав гарячковий сон, Ніна пішла в поле. Їй стало дуже радісно на душі. Здавалося, що вперше почула ляцання птахів перед сходом сонця. Мати Божа вибігла з розпростертими руками назустріч Ніні і поклала їй на голову віночок з придорожніх квітів.

З тим віночком знайшли потім Ніну на стернищі. І заспівали жайворонки, що не всім нехрещеним дітям закритий рай...

Віра Вовк

1933

Тихо на вулицях... Пусто і тихо.
Вікна хатин — наче очі мерців,
Темно стирчать нашорошені стріхи,
Пні без гілок — як в молитві ченці...

Тихо в селі... Не ганяються діти,
Мати не кличе. Вози не скриплять.
Сонце шукає когось би загіріти,
Вітер шукає — когось наздогнать...

Марно шукати... Від хати до хати
Ходить голодний безпомічний жак...
Бачиш: сидить умираюча мати
З вже почорнілим дитям на руках...

Хліба благає... І горне до себе
Тіло, яке ще не встигло пожити...
Чим завинили в о н и проти Тебе?
Боже! За що їх караєш, скажи!

Скільки ще з голоду, мук і сваволі
Мають померти, щоб Ти їх почув?
Як нам докликатись ліпшої долі?
Скільки ще треба терпінь і плачу?

Чом не караєш, скажи, винуватих?
Тих, що мордують невинне життя?
Небо мовчить... Умираючи, мати
Мертве йому простягає дитя...

Не думайте, що поле умирає восени:
Коли немає сонця — світять стёрні.
Ласує заєць листячком озимини
І молиться на кущ:

— Нехай живе зерня і згине терня.

Нехай живе у павутинних сітях,
В яких гойдаються з павучкою павук.
Нехай живе в капустянім насінні,
Аби капусту їли заєць, син його і внук.

Нехай живе! — за це і я, й ліщина,
І син ліщини — вилущик-горіх,
І ворона́ колгоспна конячина,
Котра чита листи морозу до зорі.

Т е р н я — тут маються на увазі тернові колючки.

Вірш написано 1983 року, в 50-ту річницю штучного голоду в Україні в 1932—1933 роках.

Офіційне Інтернет-представництво Президента України

Слово пані Катерини Ющенко у Чикаго на церемонії вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932 – 1933 рр.

10:40 10 ЖОВТНЯ 2005

Дорогі друзі!

Шановна українська громадо!

Важко знайти слова у хвилину духовного піднесення, подарованого високим мистецтвом. Від усього серця дякую виконавцям за майстерність, за чарівне виконання. У таку хвилину я хочу схилити голову перед світлою постаттю корифея хорової літургійної музики – професора Івана Трухлого, пам'ять якого ми сьогодні вшановуємо.

Упевнена – разом зі звуками високої музики до нас приходили світлі образи тих, кого вже немає серед нас. Ми згадували і недавні, і давні втрати. Ми згадували всіх, кого втратила Україна. Під склепінням храму Божого кожен у серці повторював слова молитви за чисті душі, яким довелося зазнати страдницької смерті. Пам'ятати про них – наш святий обов'язок.

Сьогодні ми поклали квіти до пам'ятника жертвам Голодомору. Скільки б не минуло років, ми будемо скорботно оплакувати замучених наших братів і сестер. Лише тепер, коли відкриваються архіви, знаходяться документи, свідчать живі й мертві ми починаємо бачити колосальний масштаб трагедії і до кінця розуміти її наслідки. Страшно збагнути, що означає для нації втрата 10 мільйонів. Наші серця сповнюються болем, але ми не маємо права відводити очей. Це той святий біль, який кожен має пережити.

Правда про нашу трагедію десятиліттями приховувалась від людства. Воля і патріотизм закордонного українства не дозволили статися ще одному злочину – злочину замовчування. Нова Україна знає, скільки довелося докласти зусиль українській громаді Америки, щоб світ дізнався про Голодомор. Конгрес Сполучених Штатів першим назвав Голодомор справжньою назвою – геноцид. Це відбулося і завдяки зусиллям, терпінню і наполегливості моєї рідної української громади Чикаго.

Я горда тим, що сьогодні Українська Держава робить все, щоб світ визнав Голод 1932 – 1933 років злочином проти людства та людяності. Ви чули, як виступаючи на ювілейній сесії ООН Президент України Віктор Андрійович Ющенко наголосив: «Світове співтовариство має сказати правду про цей злочин. Тільки так ми підтвердимо – байдужість більше ніколи не заохочуватиме злочинців».

Зараз в Україні здійснюється масштабна державна програма вшанування пам'яті жертв Голодомору.

Вона передбачає створення Українського інституту національної пам'яті, прийняття закону про політичну й правову оцінку Голодомору в історії українського народу, формування відкритого доступу до відповідних архівних документів. Держава також турбується про впорядкування могил загиблих, встановлення у тих місцях пам'ятників та пам'ятних знаків. Нова влада турбується не лише про вшанування загиблих, а й про підтримку тих, хто пережив голод. Такі укази вже підписані Президентом.

26 листопада українці відзначатимуть День пам'яті жертв Голодомору та політичних репресій. Тоді вся нація схилить голову в жалобі. Поминальні дзвони і панахиди, мільйони свічок і хвилини мовчання, довжиною у вічність, сповістять світові про 72-у річницю трагедії великої європейської нації. Знаю – у цей день велика українська родина буде єдиною у своїй скорботі.

Свій вклад у збереження пам'яті про трагедію Голодомору вносить і Фонд «Україна 3000», де я очолюю Наглядову раду. Ми по крихтах збираємо всю інформацію про «жниви скорботи» і намагаємося донести її до громадськості. Нам треба пам'ятати про давню біду, щоб не бути байдужими до тих, кому сьогодні важко.

Минуле залишило новій Україні важкий спадок людських бід і проблем. Нам треба знайти шлях допомоги найменш захищеним – в першу чергу дітям. Хочу висловити подяку всім, хто відгукнувся на прохання про допомогу. Ви зробили велику справу для України, ви підтримали її майбутнє.

Знаю, ми, українці, сильні своєю єдністю. Де б ми не жили, ми пам'ятаємо про своє коріння, готові разом працювати для України, допомагати одне одному. Це та дорогоцінна традиція, яка допомогла нам пережити всі лихоліття. Впевнена: вона завжди житиме у великій українській громаді.

Ще раз дякую за небесну музику, дякую за можливість говорити до вас.

Слава вам, слава Господу Богу і слава Україні!

Київська міська організація
Товариства "Меморіал" ім.В.Стуса
тел./факс. (044) 258-00-71 | www.memorial.kiev.ua | osta@ln.ua
адреса: Україна, 03040, м.Київ, вул.М.Стельмаха, 6-а

В КИЄВІ СТВОРЯТЬ МУЗЕЙ ГОЛОДОМОРУ
В столиці створять музей голодомору та посадять калино-горобиний гай

Як передає кореспондент prg.ua, про це сьогодні на брифінгу повідомив начальник ГУ з питань взаємодії зі ЗМІ та зв'язків із громадськістю Іван Данькевич.

Музей голодомору створять на вул. Трьохсвятительській до 26 листопада.

Данькевич повідомив, що також пам'яті жертв голодомору за пропозицією Президента України Віктора Ющенко в квітні-травні в районі Володимирської гірки посадять калиново-горобиний гай.

Для створення меморіального комплексу жертв голодомору виділено 6 млн.грн.

email: osta@ln.ua

www.memorial.kiev.ua

Добавить в избранное

Рассказать другу

Версия для печати

Пишите нам

Українською In English

Поиск >>

О нас

Как заказать (FAQ)

Безопасность

Компакт диски

К Рождеству

Народная

Церковная

Рок и альтернатива

Поп

Эстрада

Забава

Танцевальная

Джаз и инструментальная

Классическая

Для детей

Другое

Сборники

CD-ROM

Видео

Гостевая книга

[НОВИНКИ](#) [БЕСТСЕЛЕРЫ](#) [РУСЛАНА](#) [КАТАЛОГ](#) [РАСПРОДАЖА](#) [Удобные формы оплаты в России](#)

Исполнители: А Б В Г Д Е Ж З И Й К Л М Н О П Р С Т У Ф Х Ц Ч Щ Ъ Ю Я [A-Z] [0-9]

Альбомы: А Б В Г Д Е Ж З И Й К Л М Н О П Р С Т У Ф Х Ц Ч Щ Ъ Ю Я [A-Z] [0-9]

Каталог -> Видео

Голод - 33 (2 CD).

Содержание
Отзывы (1)

"Голод - 33" – перший художній фільм, який розкриває злочин сталінсько більшовицького режиму проти українського селянства – штучний голод у 1932 – 1933 роках. За мотивами повісті Василя Барки "Жовтий Князь".

Фільм на українському мові з англійськими субтитрами.

Для просмотра VideoCD дисков мы рекомендуем использовать:

- а) VCD или DVD проигрыватели;
- б) VCD адаптеры для игровых приставок;
- в) Видео карты для компьютеров, которые имеют выход для просмотра на телевизоре.

Используя стандартный проигрыватель Windows следует открыть каталог MPEG AV на диске и запустить файлы с расширением DAT.

Издатель: Классик
Каталожный номер: KLCD - 007
Год издания: 2004

К сожалению, этого диска сейчас не на складе. Пожалуйста, оставьте свой e-mail и мы обязательно известим Вас, когда он появится в продаже. Мы не обязываем Вас впоследствии купить этот диск.

Ваш e-mail: >>

Компакт дисков в каталоге: 555

ВАША КОРЗИНА

Компакт дисков:

На сумму: \$0.0
£0.0

Обновить

История покупок

НОВОСТИ

08 октября 2005

Работает курьерская доставка в Киеве!

25 августа 2005

Да! Руслана в Копенгагене!

ГАРЯЧЕ

Тени забытых предков

Цена: \$6.60 USD
23.56 Грн

В корзину

Нескореный

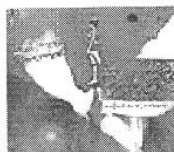
Цена: \$6.60 USD
23.56 Грн

В корзину

Цена: \$5.92 USD

ТОВАР ДНЯ

отражение Вселенной

Цена: \$6.60 USD
23.56 Грн

В корзину

РАССЫЛКА НОВОСТЕЙ

Подписаться

Отписаться

